

Львівський національний університет імені Івана Франка
Філологічний факультет
Кафедра слов'янської філології імені професора Іларіона Свенціцького

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
В.о. декана філологічного
факультету
доц. Крохмальний Р.О.

“31” серпня 2023 року

**ПРОГРАМА ДЕРЖАВНОГО ЕКЗАМЕНУ
З ЧЕСЬКОЇ МОВИ**

галузь знань	<u>03 Гуманітарні науки</u>
спеціальність	<u>035 Філологія</u>
спеціалізація	<u>035.038 слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – чеська</u>
факультет	<u>філологічний</u>

Львів – 2023 рік

Програма державного екзамену з **Чеської мови** для студентів за спеціальністю 035 Філологія, спеціалізацією 035.038 слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – чеська, “31” серпня 2023 року.

Розробники: **Лобур Надія Володимирівна**, доцент кафедри слов'янської філології імені професора Іларіона Свенціцького, кандидат філологічних наук, доцент; **Осташ Любов Романівна**, доцент кафедри слов'янської філології імені професора Іларіона Свенціцького, кандидат філологічних наук, доцент.

Програму державного іспиту розглянуто на засіданні кафедри слов'янської філології імені професора Іларіона Свенціцького

Протокол від “31” серпня 2023 року № 1

Завідувач кафедри слов'янської філології імені професора Іларіона Свенціцького

“31” серпня 2023 року

_____ (к.ф.н. Сорока О.Б.)

Затверджено Вченою радою філологічного факультету
Протокол від “31” серпня 2023 року № 1

“31” серпня 2023 року

Голова

_____ (доц. Крохмальний Р.О.)

ПРОГРАМА ДЕРЖАВНОГО ЕКЗАМЕНУ З ЧЕСЬКОЇ МОВИ

Графіка та орфографія чеської мови

Графічна система чеської літературної мови. Інвентар знаків. Принципи чеського правопису.

Написання *i/u* після м'яких і твердих приголосних.

Написання *i/u* після т.зв. "правописно подвійних" приголосних.

Написання *i/u* в закінченнях іменників чоловічого роду.

Написання *i/u* в закінченнях іменників жіночого роду.

Написання *i/u* в закінченнях іменників середнього роду.

Написання *i/u* в закінченнях прикметників.

Написання *i/u* в закінченнях дієприкметників минулого часу. Граматичне узгодження.

Написання *i/u* в закінченнях дієприкметників минулого часу. Узгодження за смислом.

Чергування коротких і довгих голосних.

Написання літер *í/ů*. Чергування коротких і довгих голосних при словозміні.

Чергування коротких і довгих голосних при словотворі (іменників, прикметників, дієслів).

Часокількість префіксів та суфіксів. Написання сполучень *bje, vje, bě, vě, př, mě, mně*.

Написання прийменників *s (se) - z (ze)* та префіксів *s - (se-) - z - (ze-)*.

Написання великої літери.

Правопис слів іншомовного походження.

Фонетика та орфоепія чеської мови

Визначення дисципліни та предмет вивчення. Фонетика в парадигмі лінгвістичних дисциплін. З історії вивчення фонетики у чеському мовознавстві.

Органогенетична (артикуляційна, фізіологічна) фонетика. Органи мовлення та їх функції у процесі мовлення.

Основні поняття фонології. Характеристика системи вокалічних фонем. Артикуляція. Акустика.

Реалізація окремих вокалічних фонем /a, á/; /e, é/; /i, í/; /o, ó/; /u, ú/. Дифтонги /ou/; /au/; /eu/.

Система чеських консонантних фонем. Артикуляція консонантів. Акустика. Реалізація консонантних фонем /p/, /b/, /m/, /t/, /d/, /n/, /tʰ/, /dʰ/, /ň/.

Реалізація консонантних фонем /k/, /g/, /c/, /z/, /z/, /f/, /v/, /s/, /z/, /š/, /ž/, /j/, /x/, /h/, /l/, /r/, /ř/.

Фонетичні засоби мовлення. Пауза. Інтонація. Наголос у реченні. Наголос у слові.

Закономірності сполучення фонем у потоці мовлення. Реалізація фонем в різних позиціях. Реалізація фонем після і перед паузою.

Асиміляція за дзвінкістю. Артикуляційна асиміляція. Злиття груп приголосних.

Транскрипція. Види транскрипції.

Принципи та основні засади чеської літературної вимови.

Основні правила вимови слів іншомовного походження, власних назв.

Лексикологія та лексикографія чеської мови

Лексикологія як наука про словниковий склад мови.

Лексичне і граматичне значення слова. Варіанти слова.

Системність словникового складу мови.

Поняття і значення. Внутрішня форма слова.

Структура значення слова.

Основні типи лексичних значень.

Метафора. Метонімія. Синекдоха.

Лексична омонімія та її типи.

Лексична синонімія. Типи лексичних синонімів.

Антонімія. Структурні типи антонімів.
Лексичний склад чеської мови.
Територіальні діалекти чеської мови.
Соціальні діалекти чеської мови.
Стилістичне розшарування лексики чеської мови.
Лексичний склад чеської мови з огляду на час входження до лексичної системи.
Експресивно-стилістична характеристика лексики чеської мови.
Характеристика лексичного складу чеської мови з огляду походження слів.
Характеристика словникового складу сучасної чеської мови за частотою і загальною вживаністю. Активна і пасивна лексика.
Фразеологія як розділ мовознавства, що вивчає фразеологічний склад мови. Основні ознаки фразеологізмів.
Системні зв'язки у сфері чеської фразеології.
Чеська лексикографія і фразеографія. Типи словників. Конспекти вступних статей до сучасних лінгвістичних словників чеської мови.

Морфеміка та словотвір чеської мови

Морфеміка як лінгвістична дисципліна. Морф і морфема. Типи морфів і морфем. Морфемний аналіз слова.
Словотвір як лінгвістична дисципліна. Загальні аспекти словотвору. Основні словотвірні відношення (*fundace a motivace*). Способи, процеси та засоби творення слів у чеській мові. Словотвірна будова слова. Словотвірна основа. Словотвірний формант. Чергування. Лексичне і словотвірне значення слова. Словотвірні класи. Словотвірні типи і підтипи. Словотвірний аналіз слова.
Ономасіологічні категорії.
Словотвір іменників.
Словотвір прикметників.
Словотвір дієслів.
Словотвір прислівників.
Утворення числівників.
Утворення займенників, прийменників, сполучників, часток, вигуків.

Морфологія чеської мови

Морфологія як лінгвістична дисципліна. Частина мови. Критерії поділу слів на частини мови.
Іменник. Загальна характеристика і граматичні категорії іменників. Іменники конкретні і абстрактні, загальні і власні, речовинні, збірні. Морфологічний аналіз іменників.
Число іменників. Рід іменників. Відмінок іменників.
Відмінювання іменників чоловічого роду.
Відмінювання іменників жіночого роду.
Відмінювання іменників середнього роду.
Відмінювання іменників іншомовного походження.
Дієслово. Загальна характеристика і граматичні категорії дієслів. Морфологічний аналіз дієслів.
Форми дієслова (*určité a neurčité*). Неозначені (*neurčité*) форми дієслова, їх значення, творення і вживання. Інфінітив. Дієприкметник активний і пасивний. Дієприслівники. Дієприслівник теперішнього і минулого часу.
Особа дієслова. Число дієслова. Час дієслова. Вид дієслова. Спосіб дієслова. Стан дієслова.
Дієвідмінювання. Основа теперішнього часу і основа минулого часу. Типи дієвідмінювання. Класифікація дієслів за формотворчим суфіксом основи минулого часу/інфінітивним. Класифікація дієслів за формотворчим суфіксом основи теперішнього часу.

I клас дієслів. Загальна характеристика. Типи дієвідмінювання *nese, peče, maže, tře, bere*.

II клас дієслів. Загальна характеристика. Типи дієвідмінювання *tiskne, mine, začne*.

III клас дієслів. Загальна характеристика. Типи дієвідмінювання *kryje, kupuje*.

IV клас дієслів. Загальна характеристика. Типи дієвідмінювання *prosí, trpí, sází*.

Перехід дієслів між типами.

V клас дієслів. Загальна характеристика. Тип дієвідмінювання *dělá*.

Перехід дієслів між класами і типами.

Неправильні дієслова.

Прикметник як самостійна частина мови.

Дефініція прикметника. Функціонально-семантична характеристика. Творення прикметників: від іменників, прислівників, дієслів. Найуживаніші словотвірні компоненти (суфікси *-ní, -ný, -ský, -cký, -ový, -í, -ecí, -ův, -in, -itý, -ejší, -ější*; префікси *-pře, -pra, -na, -ro, -při*).

Граматичні категорії прикметника. Особливості відмінювання.

Характеристика зразків відмінювання (*mladý, jarní, šťasten, otcův, matčín*).

Ступенювання прикметників.

Система творення ступенів порівняння. Творення ступенів порівняння від інших основ. Синтаксичне оформлення ступеньованих прикметників. Зіставний аспект з українською мовою.

Розряди прикметників за значенням.

Якісні, відносні, присвійні прикметники, характеристика, взаємоперехід. Граматично-семантичні характеристики.

Визначення займенника. Лексико-граматична характеристика.

Розряди займенників за значенням. 1. *osobní personální (a zvratné)*; 2. *přivlastňovací, posesivní*; 3. *ukazovací, demonstrativní*; 4. *tázací, interogativní*; 5. *vztažná, relativní*; 6. *neurčitá, indefinitní*; 7. *záporná, negativní*. Характеристика.

Граматичні категорії займенників. Рід, число, відмінок *zájmen bezrodých já, ty, my, vy, se*.

Відмінювання займенників.

Характеристика займенникового відмінювання. Відмінювання займенників родових і неродових. Парадигма відмінювання *ten, náš*. Характеристика відмінювання *on, ona, ono; jenž, jež, jež*. Особливості парадигми *všechen, vše*. Відмінювання займенників родових за прикметниковим зразком. Невідмінюванні займенники.

Числівник в морфологічній парадигмі сучасної чеської мови.

Визначення числівника як самостійної частини мови. Загальна характеристика. Розряди числівників за значенням. Зіставний аспект з українською мовою.

Особливості займенникової парадигм числівників.

Характеристика відмінювання числівників. Прикметниковий тип відмінювання. Особливості іменникового типу. Відмінювання за зразком займенників. Невідмінюванні займенники. Особливості узгодження з іменниками.

Прислівник у морфологічній системі сучасної чеської мови. Визначення.

Характеристика. Займенникові прислівники.

Групи прислівників за значенням. Прислівники модальні і стану. Ступенювання прислівників. Вживання прислівників у контексті.

Сполучник. Характеристика. Структура сполучників. Сполучники сурядності та підрядності.

Прийменник. Характеристика. Розряди прийменників за походженням. Сполучуванність з відмінками.

Частка. Характеристика. Розряди часток.

Вигук. Характеристика вигуків.

Синтаксис чеської мови

Синтаксис як лінгвістична дисципліна. Речення і висловлювання. Член речення. Відношення між членами речення.

Модальні типи речень. Вираження заперечення у чеській мові.

Типи речень за структурою. Просте речення. Односкладне та двоскладне речення. Типи односкладних речень. Еквіваленти речень. Відхилення у структурі речення.

Підмет і способи його вираження.

Присудок і способи його вираження. Узгодження присудка з підметом.

Додаток і способи його вираження.

Означення і способи його вираження.

Обставина і способи її вираження.

Doplněk і способи його вираження.

Вирази, що не є членами речення.

Складносурядні речення. Відношення між реченнями у складносурядному реченні.

Складнопідрядні речення. Типи підрядних речень.

Синтаксичний аналіз.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Андерш Й.Ф. , Матвієнко Т.І. та ін. Граматика чеської мови. – К. : Наук. думка, 1992.
2. Гасіл Ї., Лобур Н., Паламарчук О. Гасілова Г. Чеська мова для українців. Підручник. – Київ, 2023.
3. Даниленко Л.І. Чеська мова. – К. : Довіра, 2012.
4. Ємчура Н.Р. Чеська мова в тестах : збірник тестових завдань : навчальний посібник. – Львів : ПАІС, 2018.
5. Новак Ї. Чесько-український словник. – К. : Чумацький шлях, 2008.
6. Осташ Л.Р. Методичні рекомендації і тестові завдання з морфології сучасної чеської мови (іменник). – Львів : ПАІС, 2010.
7. Осташ Л.Р. Вивчаймо чеську мову : збірник тестових завдань : навчальний посібник. – Львів : ПАІС, 2018.
8. Паламарчук О.Л., Антоненко О.В., Лобур Н.В. Із життя сучасної Чехії II. Навчальний посібник з аналітичного читання для студентів славистів 3–4 курсів. Друге видання, розширене і доповнене. – К. : Освіта України, 2014.
9. Українсько-чеський словник лінгвістичної термінології / Н. Лобур, О. Антоненко, О. Паламарчук, Г. Стрельчук, М. Шевченко. – Львів: Видавничий центр ЛНУ Івана Франка, 2009.
10. Українсько-чеські паралелі в текстах і ситуаціях. Розмовник / Й.Ф. Андерш, Л.І. Даниленко, О.Л. Паламарчук, В.М. Русанівський, В.Є. Федонюк. – К. : Довіра, 2006.
11. Чесько-український словник / [уклад. Й.Ф. Андерш та ін.]. – К.: Наукова думка, 1988–1989. – Т. 1–2.
12. Чесько-український словник лінгвістичної термінології. Česko-ukrajinský slovník lingvistických termínů / Н. Лобур, О. Антоненко, Н. Зайченко, О. Паламарчук, Г. Стрельчук, М. Шевченко. – Київ : Освіта України, 2015.
13. Adam R., Beneš M., Bozděchová I., Jínová P., Martínek F., Prokšová H., Saicová Římalová L. Úvodní jazykový seminář: výklad a cvičení (s terminologickým slovníkem) [Електронний ресурс]. – Praha: Karolinum, 2014. – Режим доступу : <https://karolinum.cz/knihy/adam-uvodni-jazykovy-seminar-vyklad-a-cviceni-12729>
14. Akademická gramatika spisovné češtiny / Ftantišek Šticha a kol. – Praha : Academia, 2013.
15. Akademická příručka českého jazyka / Eds. Markéta Pravdová, Ivana Svobodová. – 2., rozšířené vydání. – Praha : Academia, 2019. – Режим доступу: <https://prirucka.ujc.cas.cz/>
16. Akademický slovník současné češtiny [Електронний ресурс] / Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky. – Режим доступу: <http://www.slovníkcestiny.cz/uvod.php>
17. Čechová M. Čeština – řeč a jazyk / Marie Čechová, Miloš Dokulil, Zdeněk Hlavsa, Josef Hrbáček, Zdeňka Hrušková. – 3., rozšířené a upravené vydání. – Praha : SPN, 2011.
18. Čermák F. Idiomatika a frazeologie češtiny. – Praha : UK, 1982.

19. Daneš F. a kol. Český jazyk na přelomu tisíciletí. – Praha : Academia, 1997.
20. Dřevojánková J. Tvarosloví a syntax. Cvičebnice pro cizince / Jitka Dřevojánková – Praha : Univerzita Karlova v Praze ; Nakladatelství Karolinum, 2016. – 148 s.
21. Filipец J., Čermák F. Česká lexikologie. – Praha: Academia, 1985.
22. Grepl M. Karlík P. Skladba češtiny. – Olomouc : Votobia, 1998.
23. Havránek B., Jedlička A. Česká mluvnice. – Praha : SPN, 1981.
24. Havránek B., Jedlička A. Stručná mluvnice česká. – Praha: Fortuna, 2007.
25. Honzáková, M., Honzák, F., Romportl, M. Čtete je správně. Slovníček výslovnosti cizích jmen. 3., doplněné vydání. – Praha : Albatros 2004.
26. Houžvičková M., Hoffmannová J. Čeština pro překladatele. Základy teorie, interpretace textů, praktická cvičení. – Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, 2012.
27. Hrbáček J. Mluvnické rozborů a cvičení v češtině. – Praha : Univerzita Karlova, 1998.
28. Hubáček J. O českých slanzích. – Ostrava, 1981.
29. Hubáček J. Učebnice stylistiky. – Praha : SPN, 1987.
30. Hůrková-Novotná, J. Česká výslovnostní norma. – Praha : Scientia, 1995.
31. K diferenciaci současného mluveného jazyka. – Filozofická fakulta Ostravské univerzity, 1994.
32. Kořenský J. Český jazyk. – Opole, 1998.
33. Kořínek, J.M., Edhard, A. Úvod do fonologie. Praha : Academia, 2000.
34. Krčmová, M. Úvod do fonetiky a fonologie pro bohemisty. – Ostravská univerzita v Ostravě, 2007.
35. Krobotová M. Česká morfologie. Cvičení. – Olomouc, 2005.
36. Kučera J., Zeman, J. Výslovnost a skloňování cizích osobních jmen v češtině. 1 – Anglická osobní jména. – Hradec Králové : Gaudeamus, 1998.
37. Kurimský A., Šišková R., Savický N. Ukrajinsko-český slovník. – Praha: Academia, 1994, 1996. – D. I.–II.
38. Luttererová J. Česká slovní zásoba a konverzační cvičení. – Praha : ISV nakladatelství, 2003.
39. Martincová O. Problematika neologizmů v současné spisovné češtině. – Praha : SPN, 1983.
40. Mluvnice češtiny. 1. Fonetika. Fonologie. Morfonologie a morfemika. Tvoření slov. – Praha: Academia, 1986.
41. Mluvnice češtiny. 2. Tvarosloví. – Praha : Academia, 1986.
42. Mluvnice češtiny. 3. Skladba. – Praha : Academia, 1987.
43. Němec J. Vývojové postupy české slovní zásoby. – Praha : SPN, 1968.
44. Nová slova v češtině. Slovník neologizmů 1 / Kol. autorů pod vedením Olgy Martincové. – Praha : Academia, 1998.
45. Nová slova v češtině. Slovník neologizmů 2 / Kol. autorů pod vedením Olgy Martincové. – Praha : Academia, 2004.
46. Nový akademický slovník cizích slov / Kol. autorů pod vedením Jiřího Krause. – Praha : Academia, 2005.
47. Nový encyklopedický slovník češtiny [Електронний ресурс] / Ed. Petr Karlík, Marek Nekula, Jana Pleskalová. – Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2017. – Sv. 1–2. – Режим доступу: <https://www.czechency.org/slovník/>
48. Pala K., Všianský J. Slovník českých synonym. – Praha, 1994.
49. Palková, Z. Fonetika a fonologie češtiny. 2.vyd. – Praha: Karolinum, 1997.
50. Poštolková B. Odborná a běžná slovní zásoba současné češtiny. – Praha : Academia, 1984.
51. Poštolková B., Roudný M., Tejnor A. O české terminologii. – Praha : Academia, 1983.
52. Pravidla českého pravopisu / Ústav pro jazyk český AV ČR. – Praha: Academia, 2005. – 391 s.
53. Příruční mluvnice češtiny / Ed. Petr Karlík, Marek Nekula, Zdenka Rusínová. – Vydání 2., opravené. – Praha : Lidové noviny, 2012.
54. Romportl, M. Základy fonetiky. 6.vyd. – Praha: SPN, 1989.

55. Slovník české frazeologie a idiomatiky / František Čermák a kol. – Praha : Leda, 2009–2016. – Díl.1–5.
56. Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost / [hl. red J. Filipce, F. Daneš, J. Machač, V. Mejstřík]. – Praha: Academia, 2010.
57. Slovník spisovného jazyka českého / [za red. ved. B. Havránka]. – Praha: Academia, 1989. – Sv.1–8.
58. Sochová Z., Poštolková B. Co v slovnících nenajdete. Novinky v současné slovní zásobě. – Praha, 1994.
59. Svozilová N., Prouzová H., Jirsová A. Slovník slovesných, substantivních a adjektivních vazeb a spojení. – Praha: Academia, 2005.
60. Trnková A. Cvičení z české mluvnice pro cizince. – Praha : ISV nakladatelství, 1998.
61. Velká akademická gramatika spisovné češtiny. I. Morfologie: Druhy slov / Tvoření slov. Část 1. Část 2. / František Šticha a kol. – Praha : Academia, 2018.
62. Velká akademická gramatika spisovné češtiny. II. Morfologie: Morfologické kategorie / Flexe. Část 1. Část 2. / František Šticha a kol. – Praha : Academia, 2021.
63. Zeman J. Výslovnost a skloňování cizích osobních jmen v češtině. Hradec Králové: Gaudeamus. 2 – Severská osobní jména, 2000; 3 – Románská osobní jména, 2002; 4 – Francouzská osobní jména, 2003; 5 – Italská, holandská a albánská osobní jména, 2005; 6 – Polská, maďarská, estonská a latinská osobní jména, 2006.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ: НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS

Оцінка в балах	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою		
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики		для заліку
90 – 100	A	5	відмінно	зараховано
81-89	B	4	добре	
71-80	C			
61-70	D	3	задовільно	
51-60	E			
21-50	FX	2	незадовільно	не зараховано
0-20	F	2	незадовільно (без права перездачі)	не зараховано (без права перездачі)

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ СТУДЕНТА

90—100 балів

Студент демонструє глибокі знання навчального матеріалу; уміє, подаючи різні погляди, аналізувати явища у їхньому взаємозв'язку й розвитку; логічно й послідовно відповідає на поставлені запитання; добирає переконливі аргументи, усвідомлює можливості використання тієї чи іншої інформації; уміє застосовувати теоретичні знання для виконання практичних завдань;

81—89 балів

Студент демонструє ґрунтовні знання навчального матеріалу; дає аргументовані відповіді на поставлені запитання; логічно й послідовно відповідає на поставлені запитання, уміє застосовувати теоретичні знання у ході виконання практичних завдань;

71—80 балів

Студент демонструє міцні знання навчального матеріалу, загалом аргументовані відповіді містять певні (несуттєві) неточності; у відповіді помітний репродуктивний характер, студент недостатньо застосовує теоретичні знання під час виконання практичних завдань;

61—70 балів

Студент демонструє посередні знання навчального матеріалу, відповідь недостатньо аргументована, характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми,

порушенням послідовності викладу; студент недостатньо застосовує теоретичні знання під час виконання практичних завдань;

51-60 балів

Студент демонструє посередні знання навчального матеріалу, не розрізняє основну та другорядну інформацію; відповідь недостатньо аргументована, хибує на непослідовність викладу, пропуск фрагментів, важливих для розуміння думки, поверховість у розкритті теми; попри володіння основними теоретичними знаннями студент майже не застосовує їх для виконання практичних завдань;

21—50 балів

Студент демонструє незнання значної частини навчального матеріалу, припускається істотних помилок у відповідях на запитання, не вміє застосовувати теоретичні положення під час виконання практичних завдань;

00—20 балів

Студент демонструє незнання основної частини навчального матеріалу, припускається істотних помилок у відповідях на запитання, не володіє основними теоретичними знаннями.

ЗРАЗОК ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО БІЛЕТА

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

Освітній рівень	перший (бакалаврський) рівень
Спеціальність	035 Філологія
Освітня програма	Чеська мова та література
Начальна дисципліна	Чеська мова

ДЕРЖАВНИЙ ІСПИТ

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ №

1. Charakteristika českého vokalizmu.
2. Klasifikace zájmen podle významu. Skloňování zájmen bezrodých a rodových.
3. Praktická úloha.
  - 3.1. Nazvěte střední nízké samohlásky.
  - 3.2. Doplňte *i/í* nebo *y/ý* a pravopis odůvodněte: *prům_sl*, *v_zum*, *b_dl_ště*, *s_ln_*, *s_rotok*, *sm_sl*, *s_mbol*.
  - 3.3. a) Udělejte morfologický rozbor podtržených slov: *Markův návrh mi připadá rozumnější než tvůj plan*.
b) Slova uveďte v genitivu plurálu: *smlouva*, *profesor*, *koupaliště*, *synovec*, *lavice*, *kotě*, *tramvaj*, *houslista*, *letadlo*, *schéma*.
  - 3.4. a) Určete typ vedlejší věty v souvětí: *Kdo chce být zdravý, musí omezit tučná jídla*.
b) Určete větné členy ve větě: *Maminka přišla domů unavená*.
  - 3.5. Ke slovům a slovním spojením uveďte synonyma: *substantivum*, *fotbal*, *příslowčné určení*, *oznamovací způsob*, *zde*, *dohoda*.

Затверджено на засіданні кафедри слов'янської філології імені професора Іларіона Свенціцького

Протокол № від .

Завідувач кафедри
Екзаменатор

_____
_____